

ZESPÓŁ
INFORMACJI
POLITYCZNEJ
KW PZPR
W BIAŁEJ
PODLASKIEJ

FAKTY

SERWIS INFORMACYJNY

Nr 18

Do użytku wewnętrznego

OBCHODY ŚWIĘTA ODRODZENIA POLSKI

38 rocznicy Manifestu PKWN i 30-leciu Konstytucji PRL towarzyszyły nierozdzielnie refleksje nad przebytą drogą, jak i rozważania o zadaniach teraźniejszości i przyszłości kraju. Stanowiły one podstawowy wątek obchodów Święta Odrodzenia w woj. białkopodlaskim. Były tematem uroczystych sesji WRN, miejskich i gminnych rad narodowych z udziałem OKON i FJN, otwartych zebrań POP, spotkań na obozach i koloniach letnich. Podkreślano na nich, że mimo obecnych trudności nie wolno nam nie doceniać ogromnej skali przeobrażeń społeczno-ustrojowych i gospodarczych PRL, dokonanych z inicjatywy i pod przewodnictwem PPR, a następnie PZPR. Jest to dorobek trwały i stanowi dziś dobrą podstawę do przezwyciężenia przez nas kryzysu. Wskazywano, że tylko silne, socjalistyczne państwo, pełne wdrożenie reformy gospodarczej, solidna praca, zapewnią nam stabilizację i rozwój. Podkreślano znaczenie /ciąg dalszy na str.4/

W ROCZNICĘ IX NADZWYŻAJNEGO
ZJAZDU PZPR

PUNKT ZWROTNY

Ten Zjazd odbył się dużo później, niż przewidywały wstępne zapowiedzi - i trwał znacznie dłużej, niż zakładał to program. Nadzwyczajny, tak z racji terminu, jak i ze względu na okoliczności, oczekiwany był przez większość społeczeństwa polskiego z dużym zainteresowaniem i napięciem. Od niego bowiem miały zależeć dalsze losy społeczno-polityczno- /ciąg dalszy na str.2/

Z OBRAD KW PZPR

* REALIZACJA UCHWAŁY VIII PLENUM KC PZPR W WOJ. BIAŁSKOPODLASKIM *

Na powyższy temat obradował 12 bm. Komitet Wojewódzki PZPR w Białej Podlaskiej z udziałem czołowego aktywu społeczno-gospodarczego zakładów pracy woj. W posiedzeniu, które prowadził I Sekretarz KW PZPR, tow. Czesław Staszczak, wziął udział z-ca członka Biura Politycznego KC PZPR, tow. Jan Głowczyk /ciąg dalszy na str.4/

PUNKT ZWROTNY

/C.D. ZE STR. 1/

gospodarczego kryzysu w Polsce, w dużej mierze także dalsze losy Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, przez wiele miesięcy bezwzględnie atakowanej przez opozycję, dźwigającej na swych barkach ciężar winy za dawne błędy i aktualne, codzienne kłopoty.

IX Nadzwyczajny Zjazd PZPR planowany był początkowo na koniec 1980 roku lub początek roku następnego - i odbył się dopiero w sześć miesięcy później. Owe miesiące są świadectwem niezwykle złożonej sytuacji społeczno-politycznej tego czasu, ale przede wszystkim dowodem wagi, jaką przykłada partia do Zjazdu. Program, wypracowany przez delegatów w SaLi Kongresowej, był - pamiętamy - efektem ogólnonarodowej dyskusji, w której obok członków partii wzięli udział także liczni przedstawiciele bratnich stronnictw, organizacji społecznych i młodzieżowych - lecz również i bezpartyjni.

Dzisiaj powiada się, że IX Zjazd był czymś w rodzaju punktu zwrotnego w życiu partii i całego narodu. Że był pierwszym impulsem odradzania się partii. Że od chwili zakończenia Zjazdu partia dysponowała programem - przemyślanym i solidnym, głęboko osadzonym w realiach życia

społeczno-gospodarczego. Co więcej - że od tego momentu społeczeństwo dostrzegać mogło w zamierzeniach PZPR, swej przewodniej siły, odbicie powszechnych oczekiwań, nadziei i aspiracji.

Uchwała Zjazdu postawiła przed partią i całym narodem polskim trzy najważniejsze zadania: wyjścia z kryzysowych kleszczy i ustabilizowanie rozchwianej gospodarki, wdrożenie kompleksowej reformy gospodarczej oraz nadanie nowego, praktycznego sensu idei socjalistycznej sprawiedliwości społecznej. Nie ma potrzeby dowodzić w tym miejscu, że każde z tych zadań było nadzwyczaj trudne, złożone i - powiedzmy otwarcie - niewdzięczne. Bo i uzdrowienie gospodarki, i wprowadzenie w ruch mechanizmów reformy, i działania w sferze sprawiedliwości i praworządności wiązały się z koniecznością przejściowych niedogodności, wyrzeczeń - a także cierpliwości i zaufania.

Czy w atmosferze niepokoju i strajków, politycznego szantażowania partii i torpedowania zamierzeń ekonomicznych przez kierowników "Solidarności", realizacja programu IX Zjazdu była w ogóle możliwa? Dzisiaj, po roku, możemy odpowiedzieć na to pytanie - choć wielkie organizacje partyjnych nie sprostało wymogom narzuconej

przez przeciwnika walki politycznej, a inne zaprzętnięte były "gaszeniem pożarów".

W odpowiedzi musimy także wkalułowac i datę 13 grudnia 1981 roku, z wszystkimi pozytywnymi, ale także hamującymi skutkami stanu wojennego.

Po roku wyraźniej rysuje się historyczna ranga IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR. Także i w sferze jakości działania partii i panujących wewnątrz jej szeregów reguł. Zjazd przyznał więc z naciskiem, że członkostwo w PZPR jest nie przywilejem, lecz ustawiczną, trudną służbą narodowi i Ojczyźnie. Podkreślił, że życie wewnętrzne partii opierać się musi na zasadach leninowskich. Ze obowiązku jawności życia politycznego, demokracja wewnątrzpartyjna i zasada centralizmu demokratycznego. Zjazd przywrócił też należne znaczenie właściwym stosunkom między ludzkim, opartym na życzliwości, współpracy i poczuciu odpowiedzialności. Wszelkie przywileje i inne formy wynoszenia się ponad społeczeństwem są nie tylko niedopuszczalne, lecz po prostu sprzeczne z socjalistycznymi ideałami. Wreszcie - Zjazd zwrócił z naciskiem uwagę na prawo każdego obywatela do współdecydowania o losach swego kraju i otoczenia.

Inaczej ujmując, zasługę

IX Zjazdu było potwierdzenie tego, co potocznie zwykliśmy nazywać ideą odnowy socjalistycznej. Zjazd potwierdził wolę partii podążania tę właśnie drogę - drogą odnowy wszystkich dziedzin życia społeczno-politycznego i gospodarczego.

To, co było zasługą IX Zjazdu, stanowiło główną jego wagę w oczach opozycji.

Odnowa socjalistyczna jako program rządzącej partii - to było dla wszelkich ośrodków antysocjalistycznych i niewygodne, i niebezpieczne. Dla społeczeństwa, które nie walczyło z socjalizmem, lecz z jego wynaturzeniami, linia socjalistycznej, realnej odnowy kraju, mogła być - w ocenie opozycji - zbyt "chwyliwa".

Dlatego od chwili zakończenia Zjazdu siły te rozpoczęły ostrą, bezpardonową walkę polityczną o przyjęcie ideowego przywództwa i wpływy w społeczeństwie. Różnymi metodami starano się zdyskredytować osiągnięcia Zjazdu. Niezamierzoną, niejako "uboczną" zasługą IX Zjazdu partii było więc przyspieszenie procesu odsłaniania się przeciwnika politycznego, ukazywania jego prawdziwego oblicza, ukrywanego za woalkę dniciań "patriotycznych" czy "związkowych".

I to jest też jedno z pouczających doświadczeń minionego roku.

OBCHODY ŚWIĘTA ODRODZENIA POLSKI

/C.D. ZE STR. 1/

klimatu współdziałania i porozumienia narodowego dla wychodzenia z kryzysu. Przypominano zarazem, że dzięki trafnie dobranym sojuszom międzynarodowym Polski Ludowej mamy dziś bezpieczne granice, a w okresach trudności również i oparcie w potencjale gospodarczym ZSRR i krajów w RWPG. Potrzebne nam są dziś

takie rzetelne refleksje. Bez znajomości historii nie sposób przecież prawidłowo ocenić teraźniejszości, a bez dogłębnego zrozumienia obecnych zadań-pracować wydajnie dla przyszłości.

Z OBRAD KWPZPR

/C.D. ZE STR. 1/

obecnie sekretarz KC PZPR.

Referat Egzekutywy KW PZPR wprowadzający do dyskusji wygłosił Sekretarz KW, tow. Andrzej Szot. Na wstępie omówił on roczną pracę wojewódzkich władz partyjnych stwierdzając m.in.: "Rozpoczyliśmy wszyscy pracę partyjną z niespełnioną później nadzieją na szybkie porozumienie narodowe, nadzieją na przełom w wyniku zbliżającego się IX Zjazdu. Przeżywalismy rozczarowania związane ze zjazdem "Solidarności" a właściwie etatowego jej aparatu, przeżywalismy też grozę związaną ze zbliżającą się konfrontacją, ulgę w wyniku wprowadzenia stanu wojennego. W całym jednak tym okresie dominowała troska o kraj i o naród oraz przedświad-

czenie, że tylko zgodna i żmudna praca może nas wyprowadzić z kryzysu.

Trzeba stwierdzić, że ten rok dla wojewódzkiej organizacji partyjnej był niezwykle pracowity. Obecne Plenum KW jest ósmym z kolei. Odbyliśmy 32 Egzekutywy, a 37 razy zbierały się komisje problemowe. Spotykaliśmy się w lutym bieżącego roku z delegatami na Konferencję Wojewódzką PZPR. Odbyło się wiele narad z sekretarzami instancji stopnia podstawowego, sekretarzami podstawowych organizacji partyjnych oraz aktywu partyjnego. Niedawno zakończono narady partyjno-służbowe w urzędach miast i gmin. Władze partyjne spotykały się z różnymi środowiskami. Ilość jednak odbytych posiedzeń, narad i spotkań nie odzwierciedla w pełni aktywności partii i jej instancji oraz intensywności pracy partyjnej. Trzeba w związku z tym podkreślić, w sposób wysoce pozytywny, jakościową stronę naszego działania. Tematyka odbywanych posiedzeń dotyczyła kluczowych zagadnień życia społeczno-gospodarczego województwa i najważniejszych spraw wewnątrzpartyjnych.

Wypada również podkreślić, dużą aktywność i zaangażowanie członków wojewódzkiej instancji partyjnej oraz poważny dorobek zarówno Komitetu Wojewódzkiego jak i jego Egzekutywy".

Tow. Szot stwierdził, że trwałą tendencją w pracy partyjnej jest powracanie do podję-

tych uchwał i kontrolowanie ich realizacji. Wychodzenie z kryzysu, poprawa sytuacji gospodarczej jest dla partii i całego społeczeństwa podstawowym zadaniem obecnego okresu, bowiem na płaszczyźnie ekonomicznej rozgrywa się walka o stabilizację społeczną i polityczną kraju. Po VIII Plenum KC Egzekutywa Komitetu Wojewódzkiego rozpisała zadania wynikające z jego uchwały na instancje i organizacje partyjne. Niektóre z wyznaczonych terminów już upłynęły, inne zaś są zadaniami pilnymi ale też ciągłymi. Nie we wszystkich jednak instancjach w pełni realizuje się wyznaczone zadania. Nie wszędzie też kierownicza kadra przedsiębiorstw w dostatecznym stopniu zna zagadnienia reformy gospodarczej, jak również nie zawsze należycie angażuje się w pokonywanie trudności wynikających z kryzysu, czy też inicjuje działania zgodne z intencją władz.

Do zadań wynikających z harmonogramu opracowanego przez Egzekutywę KW należy zaliczyć: opracowanie zakładowych programów pokonywania trudności, szkolenie załóg z zakresu reformy gospodarczej, reaktywowanie samorządów pracowniczych, wdrażanie systemów motywacyjnych oraz powołanie zespołów d/s analizy kosztów produkcji i cen, podniesienie dyscypliny pracy jak

również bezpieczeństwa i niania pracy.

Przeprowadzona analiza pozwala stwierdzić, że poziom realizacji powyższych zadań jest bardzo zróżnicowany. Krytyczna ocena realizacji zadań wynikających z VIII Plenum Komitetu Centralnego bierze się z niepokojów, jaki powoduje zależność rezultatów uzyskiwanych w gospodarce od sytuacji społeczno-politycznej w zakładach pracy. Jeśli działalność polityczna niedomaga, jeśli nie realizuje się uchwał władz partyjnych i nie przejawia się własnej inicjatywy w sferze gospodarki, to można mieć uzasadnione obawy dotyczące wychodzenia z trudności i wdrażania reformy gospodarczej. Można też mieć obawy co do rezultatów osiąganych w niektórych przedsiębiorstwach.

Oceniając sytuację w przemyśle mówca stwierdził, że obserwuje się zmniejszenie sprzedaży wyrobów własnej produkcji w cenach stałych o 5 % w stosunku do roku ubiegłego, chociaż nie można pominąć milczeniem rozwijania produkcji maszyn i urządzeń dla rolnictwa.

Mimo znacznych trudności, PMPZ "MEPROZET" w Międzyrzeczu Podlaskim uruchomił w kooperacji ze "ZREMBEM" oraz WUTEM Radzyń produkcję zbożowego siewnika konnego typu "Góral". Będzie to jedyny producent tego typu siewników w Polsce. Produkcji bron

ciągnikowych zawieszanych w kołach operacji ZNG Radzyń Podlaski podjął się międzyrzecki "ZREMB", TECHMA-ROBOT przygotowuje się do produkcji turbin trzepiących do obróbki włókna lnianego. Jest to o tyle istotne, że na teren naszego województwa wprowadzona zostanie kontraktacja lnu zarówno na nasiona jak i włókno.

WUTEH od ponad miesiąca produkuje gwoździe w ilości 30 ton miesięcznie. Również szereg innych zakładów produkuje maszyny i narzędzia dla rolnictwa.

Analizując wskaźniki osiągnięte w budownictwie Tow. Andrzej Szot stwierdził, że z miesiąca na miesiąc produkcja podstawowa przedsiębiorstw budowlano-montażowych. Traktując budownictwo jako czynnik rozwoju społeczno-gospodarczego województwa umacniamy obecnie istniejący potencjał budowlany, rozwijamy produkcję materiałów budowlanych, podejmowane są działania organizacyjne mające na celu wykorzystanie wszystkich inicjatyw związanych z rozwojem budownictwa.

Kolejnym ważnym tematem jest działalność handlu. Nadal występują poważne braki na rynku. O ile w zasadzie uspokoił się rynek artykułów żywnościowych, szczególnie dotyczy to artykułów reglamentowanych, to można powiedzieć, że poza nielicznymi wyjątkami brak jest symptomów odbudowy rynku artykułów prze-

mysłowych. Prawie we wszystkich grupach asortymentowych zaznaczył się spadek dostaw. Problematyka handlu będzie dominować w czasie obrad następnego Plenum, dlatego - jak mówił Tow. Szot - temat ten traktujemy dzisiaj skrótowo.

Mówca następnie skoncentrował się na omawianiu sytuacji w dominującym dziale gospodarki naszego województwa, rolnictwie. Ocenia się, że tegoroczne plony zbóż, ziemniaków i siana będą gorsze niż przeciętne. Zbiór z pierwszego pokosu siana był o połowę niższy niż w roku ubiegłym. Tak więc rysują się niekorzystne tendencje w produkcji zwierzęcej.

Natomiast dobra dotychczas sytuacja istnieje w skupie produkcji zwierzęcej, skupie mleka. Słabe są jednak wyniki w skupie zbóż. Prawidłowo przebiega sprzedaż ziemi rolnikom indywidualnym. Podwyżka cen na usługi mechaniczne spowodowała brak zamówień na nie. Trzeba się więc liczyć z większym zaangażowaniem sprzętu rolników indywidualnych oraz wzrostem areału zbóż zbieranych kosiarkami konnymi, a być może i kosami.

W tych warunkach potrzebna jest maksymalna mobilizacja w jednostkach obsługi wsi i rolnictwa, organizacji partyjnych w tych jednostkach. Nie powinno zabraknąć chętnych do pomocy z miasta w żniwach, bądź wykopkach, zwłaszcza wśród młodzieży

Jeśli zajdzie tego potrzeba.

W zakończeniu swego wystąpienia Tow. Andrzej Szot powiedział m.in.: "pozwólcie podkreślić jeszcze raz fakt, że gospodarka jest jedną z najważniejszych sfer działalności Partii. Wynika to stąd, że interesy ekonomiczne stanowią podstawę interesów klasowych i grupowych. Zatem decyzje gospodarcze są w rzeczywistości decyzjami politycznymi. W tej zaś dziedzinie partia musi sprawować swą kierowniczą funkcję.

Zwrócić też należy uwagę na znaczną ilość zadań dla instancji i organizacji partyjnych wynikających z VIII Plenum Komitetu Centralnego. Wywołuje to w niektórych POP niepokojący objaw "opuszczania rąk".

Tymczasem sytuacja wymaga pełnej mobilizacji w szeregach Partii, toczy się przecież autentyczna walka, walka o wyjście z kryzysu, walka o wdrożenie reformy gospodarczej i jak przed chwilą mówiłem jest to walka polityczna, którą musimy Towarzysze wygrać.

Uważam, że nikt z członków Partii nie ma prawa być w tej walce biernym".

W dyskusji głos zabrali Towarzysze: Zdzisław Englender - I sekretarz KZ PZPR w "Zrembie" Międzyrzec Podlaski, Stanisław Wakulski - I sekretarz POP w GPE, Marian Juchimiuk - I sekre-

tarz KZ PZPR w ZPW "Bławena", Wojciech Wasilewski - dyr ZPOW w Terespolu, Janusz Godziuk - kierownik zakładu nr 1 w BFM, Jan Grytczuk - rolnik z gm. Podedwórze, Seweryn Ostapiuk - prezes GS w Parczewie, Sławomir Orzechowski - rolnik z gm. Terespol, Stanisław Jarosz - I sekretarz KM-G w Parczewie, Edward Laskowski - prezes S-pni "Elremet".

Pod koniec obrad głos w dyskusji zabrał tow. Jan Głowczyk. Ustosunkował się do poruszonych w niej problemów.

"Za słuszną praktykę uznał podejmowanie przez instancję wojewódzką oceny realizacji podejmowanych wcześniej uchwał." Sprawa kontroli realizacji własnych uchwał - powiedział - sprawa krytycznego patrzenia na to, co się dzieje - tak jak to miało miejsce i w referacie Egzekutywy KW PZPR i w dyskusji jest cennym elementem w życiu partii". Omawiając sytuację gospodarczą kraju tow. Głowczyk stwierdził, że w niektórych dziedzinach przemysłu zbliżamy się do poziomu roku ubiegłego, choć nadal mamy trudną sytuację. Musimy być świadomi, iż mimo to dysproporcje i słabości, o których niby wiemy, a które dziś nam tak bardzo nie doskwierają, mogą się w najbliższym czasie ujawnić.

z całą ostrością. Potrzeba więc byśmy rozwiązując sprawę dnia dzisiejszego wybiegali myślą w przyszłość. Nie możemy ani w gospodarce, ani w polityce działać tylko na zasadzie byle do jutra. Mówca wskazał przy tym na znaczenie usunięcia z produkcji wiejskiej organizacji pracy, marnotrawstwa, niedostatecznej kontroli jakości wyrobów. Omówił również problemy produkcji na rynek wewnętrzny oraz zagraniczny. Wiele miejsca poświęcił sprawie zwalczania spekulacji. Wskazywał, iż mała podaż i stosunkowo niskie ceny stwarzają korzystne warunki dla spekulantów, którzy żerują na naszych trudnościach gospodarczych. Wszelkie środki - powiedział - nawet najeolidniejszej represji wykorzystujące ostre rygory stanu wojennego mają ograniczony skutek dotąd, dopóki istnieją warunki, w których opłaca się spekulować. Spekulację musimy zwalczać na 2 frontach - przy użyciu represji, a także i podatków, a przy tym musimy robić wszystko, by lepiej skojarzyć ze sobą dochody ludności i produkcję rynkową. Wszędzie tam, gdzie się to udaje, spekulacja znika.

Wdrażanie reformy gospo-

darczej jest zabiegiem trudnym i złożonym. Wiele przedsiębiorstw odczuwa duże braki i trudności w zaopatrzeniu w materiały krajowe i importowane. Główna szansa przezwyciężenia bariery materiałowej - jak stwierdził Tow. Głowczyk - leży w zmniejszeniu zużycia surowców na jednostkę ^{produkcji} oraz w poszerzeniu naszej współpracy z krajami socjalistycznymi, głównie z ZSRR. Gdyby Kraj Rad nie udzielił pomocy w zakresie surowców dla polskiego przemysłu lekkiego to nasza produkcja osiągnęłaby spadek od 40-50%. Nasz kraj w obecnej sytuacji gospodarczej nie jest w stanie zakupić dostatecznej chociażby ilości bawełny, wełny i skór na rynku zachodnim. Zachód nie udziela Polsce praktycznie rzecz biorąc żadnych kredytów, a nasze państwo ma ogromne trudności z ulokowaniem części naszych produktów - głównie węgla, na rynkach zachodnich. W obecnej chwili państwa zachodnie z powodów czysto politycznych nie chcą w handlu z nami pójść nawet na kredyty tranżakcyjne. Są to działania wymierzone głównie w społeczeństwo naszego kraju, które i tak dość silnie odczuwa ból czki dnia codziennego.

Reforma gospodarcza - jak stwierdził- wprowadzana jest podczas głębokiego spadku stopy życiowej naszego społeczeństwa. Naszym podstawowym zadaniem winno być upowszechnianie oczywistej prawdy, że spadek stopy życiowej nie jest rezultatem wprowadzenia reformy, lecz wynikiem kryzysu gospodarczego. Procesy inflacyjne nie powstały w wyniku podwyżek cen, niekiedy nawet drastycznych, ale inflacja zaczęła się wcześniej - częściowo w latach 70, a także w wyniku porozumień sierpniowych, w których znalazł się zapis lepszego zaopatrzenia rynku i wyższych płac. Od tego momentu w warunkach odczuwalnego już spadku produkcji zaczął się przyspieszony proces inflacji. Podwyżka cen doprowadziła do naszej świadomości w sposób niezwykle ciężki i przykry jaki jest stan naszej gospodarki. W obecnej sytuacji gospodarczej kraju z inflacją trzeba walczyć poprzez wzrost produkcji rynkowej tam, gdzie jest to możliwe, a także nie powracanie do systemów regulacji płac w tych formach, z jakimi mieliśmy do czynienia w latach 70. Z działań regulacyjnych należy wyłączyć grupy najsłabsze ekonomicznie i

wszystkich tych, którzy pracują poza sferą produkcji materialnej, gdzie reforma w takim kształcie jak w przemyśle czy budownictwie funkcjonować nie może. Prawidłowe wdrożenie mechanizmów funkcjonowania reformy w ogromnym stopniu zależy od podejścia do tego problemu przez kadrę, która powinna najlepiej znać zasady reformy. Mimo intensywnej pracy, jaką podjęły organizacje partyjne w zakresie popularyzacji reformy, stopień znajomości zasad jej działania wśród kadry kierowniczej wielu przedsiębiorstw jest w dalszym ciągu niezadowolający. Wskazane byłoby zdaniem mówcy w najbliższej przyszłości wprowadzenie obowiązku znajomości zasad reformy jako istotnego kryterium w postępowaniu konkursowym przy obsadzaniu stanowisk kierowniczych oraz przy ocenie kadr na wszystkich szczeblach kierowania gospodarką. Do pracowników bezpośrednio produkcyjnych z problemem reformy winno się podchodzić poprzez system zainteresowania materialnego w postaci płac i na tym tle dopiero winno się im pokazywać cały mechanizm reformy. Reforma gospodarcza nie oznacza dobrowolności w działaniu, ale oznacza zastąpienie

nie nakazów dyrektywnych nowymi mechanizmami, których trzeba się nauczyć. Wprowadzenie stanu wojennego spowodowało szereg pozytywnych zmian w życiu politycznym i gospodarczym kraju. Widmo grożącego nam nie tak dawno bezrobocia wyrażającego się w setkach tysięcy bezrobotnych nie sprawdziło się. Na koniec czerwca br. zarejestrowano w skali kraju ok. 15 tys. osób poszukujących pracy na 280 tysięcy miejsc wolnych, przy czym największy niedobór miejsc wolnych stwierdza się w grupie pracowników przemysłowo-rozwojowych. Jest to problem, który czeka na rychłe rozwiązanie. Istotnym problemem politycznym jest kwestia uruchomienia działalności samorządów pracowniczych, jednakże działania w tym zakresie powinny być poprzedzone staranną pracą polityczną zakładowych organizacji partyjnych, a także i administracji wśród załóg pracowniczych na rzecz samorządu reprezentującego interesy wszystkich robotników. Przed samorządem jak i przed związkami zawodowymi, które w pewnym momencie powstaną z powrotem stanie konieczność rozwiązania wielu problemów jakie niesie ze sobą reforma gospodarcza. Tych problemów

organizacje partyjne, które i tak są mocno obciążone różnymi zadaniami same nie załatwią. Działania organizacji partyjnych winny być skierowane na docieranie do jak największej liczby ludzi z programem partii, szukania w tych ludziach sojuszników, nawet jeśli dziś jeszcze takimi sojusznikami nie są. Działaniom tym winna towarzyszyć śmiałość i otwartość, leninowska droga rozwiązywania problemów. Partia musi prowadzić łącznie i jednocześnie walkę na 2 fronty: z jednej strony bezlitosną walkę z przeciwnikami ustrojowymi, z drugiej zaś toczyć batalię o przyciągnięcie do siebie ogromnej części społeczeństwa jeszcze się wahającego. Z tą częścią społeczeństwa, która daleko od partii odeszła i partia także od niej się oddaliła, należy szukać kontaktu, porozumienia się po to, żeby jak najszybciej wspólnymi siłami dźwignąć kraj z głębokiego kryzysu gospodarczego i politycznego.

.Istnieje wiele płaszczyzn wspólnego działania i oddziaływania. Powinniśmy je rozszerzać i skupiać na nich uwagę. W warunkach urzeczywistnienia reformy gospodarczej potrzebne są nie tylko odgórne dzia-

łania otwierające pole dla inicjatywy, a także i oddolne w których winno znajdować się miejsce dla mówienia wszystkiego, co jest złe i co należy poprawić.

* * *
Na zakończenie obrad Komitet Wojewódzki PZPR przyjął uchwałę, którą poniżej publikujemy w całości. Plenum zatwierdziło również plan posiedzeń KW PZPR na II półrocze br.

U c h w a ł a

Plenum KW PZPR w Białej Podlaskiej z dnia 12.07.82r. w sprawie realizacji Uchwały VIII Plenum KC PZPR w świetle wyników społeczno-gospodarczych województwa za pierwsze półrocze bieżącego roku.

Komitet Wojewódzki PZPR stwierdza, że po VIII Plenum KC większość instancji podstawowych i POP znacznie ożywiło swoją działalność w sferze ekonomicznej, propagując jednocześnie treści reformy gospodarczej.

Nie wszystkie jednak organizacje partyjne zdołały odzyskać decydujące wpływy na kształtowanie atmosfery politycznej w zakładach pracy.

Stworzono właściwy klimat do rozwoju budownictwa mieszkaniowego przy wykorzystaniu surowców miejscowego pochodzenia, czego rezultatem jest wiele cennych inicjatyw w tym zakresie, zwłaszcza podejmowanych przez młodzież.

Pozytywnie należy także ocenić przedsięwzięcia podejmowane przez rodzimy przemysł w dziedzinie produkcji na rzecz rolnictwa. Pewne osiągnięcia zanotowano w produkcji rynkowej na bazie surowców odpado-

wych i niepełnowartościowych.

Wojewódzka Instancja Partyjna zainspirowała podjęcie szerokich działań mających na celu złagodzenie skutków kryzysu gospodarczego życia i pracy obywateli.

Komitet Wojewódzki stwierdza, iż pomimo podejmowanych działań nie we wszystkich instancjach i organizacjach uzyskano zadowalające wyniki w zakresie realizacji zadań wynikających z Uchwały VIII Plenum KC, a mianowicie:

- w upowszechnianiu reformy gospodarczej i edukacji załóg,
- w tworzenie właściwego klimatu do pracy zespołów d/s analizy kosztów produkcji i cen,
- w inspirowaniu i realizacji zakładowych programów pokonywania trudności i powięzecznej dyskusji z załogami na ten temat,
- w zakresie przygotowania właściwych warunków do reaktywowania działalności samorządów

pracowniczych,

- zbyt małe zainteresowanie problematyką BHP.

Komitet Wojewódzki mając na uwadze konsekwentną realizację Uchwał VIII Plenum KC i Plenum KW w problematyce ekonomicznej zobowiązuje instancje podstawowe i organizacje partyjne do:

- zintensyfikowania działań w upowszechnianiu zasad reformy gospodarczej,
- wyegzekwowania przez POP opracowania zakładowych programów pokonywania trudności i poddania ich szerokiej dyskusji w zakładach pracy,
- podjęcia intensywnych prac nad opracowaniem i wdrożeniem zakładowych systemów motywacyjnych,
- nasilenie działań mających na celu pobudzenie aktywności zespołów d/s analizy kosztów i cen,
- tworzenie warunków do reaktywowania samorządów w przedsiębiorstwach państwowych,
- Egzekutywę Komitetu Wojewódzkiego do analizowania przebiegu realizacji Uchwał VIII Plenum KC oraz Uchwał KW w sferze ekonomicznej raz w kwartale.

Plenum KW PZPR zwraca się do Wojewódzkiego Zespołu d/s

Reformy Gospodarczej o zintensyfikowanie pracy szkoleniowej kadry kierowniczej oraz załóg w zakresie problematyki reformy gospodarczej.

Komitet Wojewódzki PZPR zwraca się do Wojewody Białkopodlaskiego o podjęcie skutecznych prac w zakresie doskonalenia przygotowania inwestycji, głównie lokalizacji, dokumentacji oraz uzbrojenia terenu.

Komitet Wojewódzki stwierdza, że poważnym hamulcem rozwoju budownictwa i innych gałęzi gospodarki są mankamenty w polityce zatrudnienia i szkolenia zawodowego, w związku z czym zwraca się do Wojewody Białkopodlaskiego o podjęcie w tej sprawie stosownych działań.

Plenum KW PZPR uważa, że problematyka ekonomiczna powinna być przedmiotem jego obrad w miesiącu styczniu 1983 roku, bowiem dotychczasowe Uchwały dotyczące tej problematyki pozostają nadal aktualne.

Komitet Wojewódzki zobowiązuje Egzekutywę KW do nadania biegu wykonawczemu szczegółowemu wnioskowi zgłoszonemu w czasie obrad plenarnych.

Komitet Wojewódzki aprobuje oceny i wnioski przedstawione w referacie Egzekutywy KW.

Komitet Wojewódzki
PZPR

Biała Podlaska, dn. 12.07.82r.